

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Tomița Mihail și avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 noiembrie 2020, în cauza penală, în privința lui

Antonov Anton XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 27.03.2020 până la 03.07.2020;

Instanța de apel de la 27.07.2020 până la 03.11.2020;

Instanța de recurs de la 21.01.2021 până la 21.04.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 03 iulie 2020, Antonov Anton a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și condamnat în baza acestei legi prin aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală la pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, Antonov Anton a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal și condamnat în baza acestei legi prin aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod procedură penală la pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită inculpatului Antonov Anton o pedeapsă definitivă sub formă de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei cu închisoare, aplicate lui Antonov Anton a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani și

nu va fi executată, dacă în termenul de probă stabilit nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Antonov Anton în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 5 381 lei și 06 bani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorului victimei Șiloveț Mihail - Șiloveț Mariana, cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Astfel, s-a dispus încasarea din contul inculpatului Antonov Anton în beneficiul părții vătămate Șiloveț Mihail și succesorului victimei Șiloveț Mihail - Șiloveț Mariana, prejudiciul moral în mărime de 150 000 lei și încasarea din contul inculpatului Antonov Anton în beneficiul părții vătămate Șiloveț Mihail și succesorului victimei Șiloveț Mihail - Șiloveț Mariana, cheltuielile judiciare suportate pentru asistența juridică în mărime de 7 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

Antonov Anton aproximativ la ora 20:35, deținând permis de conducere categoria „B, C1” cu nr. XXXXX și, conducând automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, care era într-o stare tehnică bună, se deplasa pe o stradă locală din s. Baimaclia, r-nul Cantemir din apropierea stației de alimentare cu petrol și în timpul deplasării pe traseul nominalizat, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația rutieră, prin ce a încălcat cerințele art.45 pct.1), pct.2) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și nu a respectat limita maximă de viteză pe drumul public local, prin ce a încălcat cerințele art.47 pct.1), lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că „limita maximă de viteză în localități este de 50 km/h”, inclusiv a ignorat prevederile art.46 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că: „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii”, nu a redus viteza de deplasare, manifestând o

neglijență la trafic, observând două persoane care intenționează să traverseze drumul, nu a aplicat frânarea, pentru evitarea tamponării acestora, în rezultat la ce a comis tamponarea pietonului Șiloveț Mihail, și a pietonului minor Șiloveț Mihail, iar în urma accidentului rutier, pietonului minor Șiloveț Mihail i-au fost cauzate leziuni corporale grave manifestate sub formă de: „traumă contuză asociată, traumă cranio-cerebrală deschisă, escoriații în regiunile fronto-temporale pe dreapta cu trecere pe regiunea zigomatică și obrazul drept, hemoragie a țesuturilor moi pericraniene regiunii fronto-temporo-parietale pe dreapta și occipitale pe stânga, fractura osului occipital pe stânga cu trecere pe baza craniului, hemoragie subdurală sânge fluid, hemoragie subarahnoidală difuză, focare de contuzie a lobului temporal pe stânga și ventriculii cerebrali II, hemoragie subarahnoidală difuză pe ambele suprafețe cerebrale, sânge fluid în ventriculii cerebrali, traumă contuză abdominală, escoriații în regiunea abdominală, ruptură de ficat și rinichiul drept, hemoperitoneul 250 ml sânge fluid, hemoragie retroperitoneală,, de la care a decedat pe loc, iar pietonului Șiloveț Mihail - leziuni corporale medii manifestate sub formă de: „traumă contuză a toracelui manifestată prin fracturarea coastelor V- VI pe linia axială medie, în regiunea fronto-parietale pe dreapta escoriație, în regiunea frontală centru și pe stânga, regiunea zigomatică stângă excoriații și plăgi, în jurul lor echimoze cu edem a țesuturilor moi, hemoragie în sclera ochiului stâng, în regiunea subscapulară pe dreapta echimoză, pe fesa dreaptă excoriații”.

Acțiunile lui Antonov Anton au fost încadrate de prima instanță în limitele indicilor calificativi prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor *„încălcarea a regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, și anume încălcarea regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane”*.

Tot el, la data de 31.01.2020, aproximativ la ora 20:40, conducând automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, care era într-o stare tehnică bună, contrar cerințelor art.12 pct.1) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că „conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat, să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literale c) și d) din prezentul punct, să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure

transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului, să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului, să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor”, după ce a tamponat pietonul Șiloveț Mihail, căruia i-a cauzat leziuni corporale medii și pietonul minor Șiloveț Mihail, căruia i-a cauzat leziuni corporale grave cu survenirea decesului, a părăsit intenționat locul accidentului rutier.

Acțiunile lui Antonov Anton au fost încadrate de prima instanță în limitele indicilor calificativi prevăzute de art. 266 Cod penal, conform indicilor *„părăsirea locului accidentului rutier, și anume, părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal”*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și în baza art. 266 Cod penal - sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă lui Antonov Anton sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 10 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, să fie inclus în termenul de executare a pedepsei, perioada aflării inculpatului în arest preventiv și arest la domiciliu din 31.01.2020, ora 22:00-10.04.2020, ora 10.30, încasarea de la inculpatul Antonov Anton în beneficiul statului suma de 5 381,6 lei pentru cheltuielile judiciare. De asemenea, acuzarea a solicitat de a admite acțiunea civilă a părții vătămate și succesoriului părții vătămate, cât și restituirea corpului delict proprietarului.

În argumentarea cererii de apel a invocat că, instanța de fond la aplicarea pedepsei penale față de Antonov Anton nu a ținut cont de faptul că, potrivit materialelor cauzei penale inculpatul după săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a părăsit locul accidentului rutier, precum și nu a acordat primul ajutor victimelor accidentului rutier, circumstanțe care au avut și au până în

prezent un impact emoțional negativ atât față de familia părților vătămate, cât și față de ceilalți participanți la traficul rutier. Astfel, instanța de fond i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă și neproportională cu pericolul social al acțiunilor săvârșite.

Totodată, procurorul a menționat că, în asemenea circumstanțe, pedeapsa definitivă stabilită lui Antonov Anton este sub limita prevăzută de lege, deoarece în cazul cumulului parțial al pedepselor, pedeapsa definitivă trebuie să fie mai mare decât cea mai aspră pedeapsă dintre cele cumulate cu cel puțin o zi în cazul închisorii.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Baran Victor în numele părții vătămate Șiloveț Mihail și a succesorului părții vătămate Șiloveț Tatiana prin care a solicitat casarea parțială a sentinței sub aspectul ce ține de pedeapsă stabilită în privința inculpatului Antonov Anton și ce ține de stabilirea cuantumului prejudiciului moral, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea a unei noi hotărâri în partea casată, prin care Antonov Anton să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, cu aplicarea față de acesta conform prevederilor art. 84 Cod penal, o pedeapsă definitive sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 10 luni. Totodată, avocatul Baran Victor a solicitat să fie admisă total acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorului victimei Șiloveț Mihail - Șiloveț Mariana, cu privire la încasarea prejudiciului moral, prin care să fie încasată din contul inculpatului Antonov Anton în beneficiul părții vătămate Șiloveț Mihail și succesorului victimei Șiloveț Mihail - Șiloveț Mariana, prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei.

În motivarea cererii de apel, avocatul Baran Victor a menționat că, părțile vătămate nu sunt de acord cu sentința emisă, în partea ce ține de stabilirea pedepsei în privința inculpatului, precum și ce ține de stabilirea a cuantumului prejudiciului moral, or, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul a încercat să se eschiveze de la răspundere penală, nu a acordat ajutor imediat după accidentul rutier și chiar a încercat să dezassembleze automobilul până la sosirea colaboratorilor de poliție la domiciliu. Mai mult ca atât, pe parcursul procesului, acesta a condus unitățile de transport prin localitate și întreaga localitate a pierdut încrederea în actul final al justiției.

Avocatul a susținut că, achitarea sumei de 40 000 lei în calitate de prejudiciul material a fost doar o formalitate pentru dobândirea sancțiunii favorabile pentru inculpatul Antonov Anton. În rest, Antonov Anton nu a recunoscut acțiunea civilă, nici cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 7 000 lei.

Referitor la acțiunea civilă, a menționat că, instanța de judecată nu a încercat să motiveze corectitudinea cerințelor de 1 000 000 lei sau 150 000 lei și doar a dispus încasarea unei sume de bani fără a ține cont de cele invocate de avocatul părților vătămate.

La fel, a subliniat că, prin acțiunile culpabile ale inculpatului Antonov Anton, părțile vătămate au fost prejudiciate moral, fapt care s-a manifestat prin suferințele psihice puternice, determinate de stare de stres, ținând seama de împrejurările în care a fost produsă fapta prejudiciabilă, conștientizarea pericolului pentru viața și sănătatea lui Șiloveț Mihail, consecințele afective pentru onoarea și demnitatea personală, retrăirile periodice a faptei. Decesul copilului Șiloveț Mihail de vârsta 9 ani.

3.2. De asemenea, nefiind de acord cu sentința avocatul Oleg Gorlenco în numele inculpatului Antonov Anton a depus cerere de apel împotriva sentinței, solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3¹), art. 78, art. 79, art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, Antonov Anton să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b), art. 266 Cod penal, în conformitate cu care să-i fie stabilite pedepsele: în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - 2 ani închisoare, conform art. 79 Cod penal fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în baza art. 266 Cod penal - 3 luni închisoare.

Totodată, a solicitat în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Antonov Anton definitiv să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin care executarea pedepsei să fie suspendată condiționat, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 1 an.

Referitor la solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, a solicitat să fie respinsă, ca neîntemeiată, iar acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana, cu privire la încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică, a solicitat să fie admisă parțial, cu încasarea din contul inculpatului Antonov Anton în beneficiul părții vătămate Șiloveț Mihail și succesorul victimei Șiloveț Mihail - Șiloveț Mariana, prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și cheltuielile judiciare pentru asistența juridică în sumă de 3 000 lei.

În motivarea cererii de apel, apărătorul inculpatului a menționat că, sentința de condamnare în ce privește severitatea nejustificată a pedepsei aplicate și încasarea unor sume enorme, nu are ca bază careva suport legal și este lipsită totalmente de argumente. Instanța la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de toate circumstanțele și împrejurările cazului, fapt ce a urmat o astfel de sancțiune eronată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 noiembrie 2020, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocatul Baran Victor în numele părții vătămate Șiloveț Mihail și a succesorului părții vătămate Șiloveț Tatiana și avocatul Oleg Gorlenco în numele inculpatului Antonov Anton, casată parțial

sentința, în partea stabilirii pedepsei și în partea soluționării acțiunii civile și emisă în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Antonov Anton XXXXX, recunoscut vinovat: în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; în baza art. 266 Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i stabili pedeapsa definitivă lui Antonov Anton de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu art. 90¹ Cod penal, se suspendă parțial executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Antonov Anton, urmând ca termenul de 1 an și 7 luni din pedeapsa definitivă să o execute real în penitenciar de tip semiînchis, după care executarea termenului rămas al pedepsei de 1 an și 7 luni, va fi suspendat condiționat cu stabilirea lui Antonov Anton a perioadei de probațiune de 2 ani.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana privind încasarea prejudiciului moral.

Se încasează de la Antonov Anton în beneficiul lui Șiloveț Mihail - 80 000 lei în contul reparării prejudiciului moral.

Se încasează de la Antonov Anton în beneficiul lui Șiloveț Mariana - 70 000 lei în contul reparării prejudiciului moral.

Se încasează de la Antonov Anton în beneficiul lui Șiloveț Mihail și Șiloveț Mariana cheltuielile de judecată în cuantum de 6 000 lei, suportate pe parcursul întregului proces.

Se respinge cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 5 391,60 lei de la inculpatul Antonov Anton în beneficiul statului, ca neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Antonov Anton privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, a stabilit corect starea de fapt. Just

a apreciat prima instanță, că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Antonov Anton în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor „încălcarea a regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane” și art. 266 Cod penal, conform indicilor „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate de instanța de fond, și, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că Antonov Anton a săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, care, raportat art. 16 Cod penal, constituie o infracțiune gravă, și sancțiunea respectivei norme penale prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. La fel, inculpatul a săvârșit o infracțiune potrivit art. 266 Cod penal, care raportat art. 16 Cod penal, constituie o infracțiune ușoară, și sancțiunea respectivei norme penale prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru inculpat în baza art. 90 Cod penal, în opinia instanței de apel reprezintă o soluție de pedeapsă penală mult prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că la aspectul individualizării pedepsei penale instanța de fond a pronunțat o hotărâre contradictorie, fără a ține cont de toate circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile, fără a valorifica pe deplin criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei conform prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii săvârșite de inculpat, punând accent pe personalitatea inculpatului, atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă, instanța de apel a decis de a stabili în privința acestuia pentru săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semideschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Iar, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, este necesar de a-i stabili pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, fiind necesar de a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 72 Cod penal, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Concluzie, ce are la baza acordarea eficienței prevederilor legislației naționale și internaționale așa cum din circumstanțele cauzei rezultă imposibilitatea aplicării pedepsei mai mici.

De asemenea, instanța de apel a menționat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 90¹ și nu cele ale art. 90 Cod penal, or, potrivit art. 90¹ Cod penal „(1) în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. (2) În cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborâtă pînă la minimul prevăzut de prezentul cod. (3) În cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decît jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată. (4) Prezentul articol nu se aplică în cazul infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave, precum și al infracțiunilor prevăzute la art. 165, art. 166¹ alin. (2)-(4), art. 171-175¹, 201¹, 206, 208, 208¹ și 208². (5) La liberarea persoanei pentru executarea părții de pedeapsă suspendată condiționat pot fi aplicate obligațiile prevăzute la art. 90 alin. (6). (6) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată sau încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (7) din prezentul articol. (7) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată ușoară sau mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare se

soluționează de către instanța de judecată, la demersul organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei”.

Astfel, la caz, instanța de apel a conchis necesitatea suspendării parțiale a executării pedepsei aplicate inculpatului Antonov Anton, urmând ca termenul de 1 an și 7 luni din pedeapsa definitivă să-l execute în penitenciar de tip semiînchis, după care executarea termenului rămas al pedepsei 1 an și 7 luni va fi suspendată condiționat, cu stabilirea lui Antonov Anton unei perioade de probațiune cu durata de 2 ani. Iar, termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul executat al pedepsei a perioadei aflării inculpatului Antonov Anton în starea preventivă și arest la domiciliu din 31 ianuarie 2020 până la 10 aprilie 2020.

Totodată, verificând legalitatea sentinței instanței de fond în partea soluționării acțiunilor civile ale părții vătămate Șiloveț Mihail și a succesorului părții vătămate Șiloveț Mariana, instanța de apel a constatat întemeiat și necesar de a interveni cu careva modificări în această parte, or, instanța de fond corect a apreciat probele administrate, a decis că este întemeiată adjudecarea despăgubirilor morale în beneficiul părții vătămate Șiloveț Mihail și a succesorului părții vătămate Șiloveț Mariana, însă în această parte este necesar de a invoca suferințele morale provocate atât pentru succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana, cât și personal pentru partea vătămată Șiloveț Mihail, care nu numai că a avut de suferit personal în urma accidentului rutier comis de Antonov Anton, dar și prin decesul fiului Șiloveț Mihail, care a survenit în urma acestui accident rutier, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea expunerii asupra acțiunii civile înaintate de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana.

Astfel, potrivit prevederilor art. 219 alin. (1) și art. 221 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că din materialele cauzei penale rezultă că, partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana au înaintat o acțiune civilă împotriva inculpatului Antonov Anton privind încasarea prejudiciului material în sumă de 39 984,90 lei, de la care ulterior au renunțat în legătură cu achitarea benevolă de către inculpat a acestei sume, cât și a prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea procesului. În ceea ce privește pretenția înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de asistență juridică suportate. Instanța de apel le consideră întemeiate. Însă, tot aici, instanța de apel a conchis necesar de a admite parțial

cerința părții vătămate Șiloveț Mihail și a succesorului părții vătămate Șiloveț Mariana cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, suportate pentru asistență juridică.

Or, la caz, instanța de apel a conchis că, partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana, au prezentat probe precum că, au suportat cheltuieli pentru asistență juridică în cuantum de 7 000 lei (f.d. 88, 91, vol. II), fapt confirmat prin bonul de plată cu nr. 438149 și bonul de plată nr. 438063 în cuantum de 2000 lei. Colegiul judiciar însă, consideră necesar de a dispune încasarea de la Antonov Anton în beneficiul lui Șiloveț Mihail și Șiloveț Mariana a cheltuielilor de judecată în cuantum de 6 000 lei, suportate pe parcursul întregului proces, sumă care este proporțională cu asistența juridică acordată de avocatul Baran Victor părții vătămate și succesorului părții vătămate.

În ceea ce privește pretenția înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei, instanța de apel a admis-o parțial ca fiind întemeiată. Astfel, instanța de apel a subliniat că suma în mărime de 80 000 lei pentru partea vătămată Șiloveț Mihail și suma în mărime de 70 000 lei pentru succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana din contul lui Antonov Anton este echitabilă și în corespundere cu circumstanțele comiterii de către inculpat a acțiunilor ilegale prin comiterea accidentului rutier soldat cu decesul fiului Șiloveț Mihail.

În acest sens, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat argumentul părților vătămate privind încasarea prejudiciului moral în cuantum de 1 000 000 lei în beneficiul victimei Șiloveț Mihail și succesorul victimei Șiloveț Mariana, or, pentru a încasa cuantum bănesc este necesar ca partea ce-l invocă să demonstreze prin probe pertinente și concludente caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În speța dată părțile vătămate au suportat suferințe în legătură cu decesul copilului, suportând o durere sufletească enormă, pe urma infracțiunii din imprudență comise de către Antonov Anton, de aceea absolut corect și instanța de fond a dispus admiterea acțiunii civile. Or, prima instanță corect a determinat gradul suferințelor fiecăruia din părțile vătămate Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana, și reține, temeinicia adjudecării de la inculpatul Antonov Anton a despăgubirilor prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate Șiloveț Mihail în cuantum de 80 000 lei și succesorului părții vătămate Șiloveț Mariana în cuantum de 70 000 mii lei, sume ce vor fi proporționale prejudiciului moral cauzat acestora.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, este necesar a fi trecute în contul statului, or, conform prevederilor expuse în art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a persoanelor. Potrivit art. 227 alin. (5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală. Potrivit prevederilor art.2 al Legii menționate, ordonator al expertizei judiciare este organul de urmărire penală, instanța de judecată sau un alt participant al unui proces derulat conform legislației de procedură civilă, penală sau contravențională, care are dreptul de a dispune sau de a solicita în mod independent efectuarea unei expertize judiciare.

Astfel, instanța de apel a menționat că, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare la caz, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar, acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului. Aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat.

Cu referire la corpul delict, un automobil de model Ford Tranzit cu n/î XXXXX, care se păstrează la IP Cantemir, care s-a dispus de fi restituit proprietarului după definitivarea sentinței de condamnare.

Mai mult, instanța de apel a susținut soluția instanței privitor la permisul de conducere cu nr.XXXXX, eliberat la data de 03.05.2019 pe numele lui Antonov Anton, care la definitivarea sentinței de condamnare, urmează a fi expediat în adresa Agenției Servicii Publice.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 2 luni.

În susținerea celor solicitate, procurorul indică că instanța de apel la etapa individualizării pedepsei penale nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o

infracțiune gravă, a părăsit locul accidentului și nu a acordat primul ajutor victimelor accidentului rutier, astfel eronat a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei penale conform art. 90¹ Cod penal.

De asemenea, procurorul susține că instanța de apel eronat a respins cerința acuzării de a încasa de la inculpat suma de 5 391,60 lei, ce constituie cheltuieli efectuate la etapa urmăririi penale și care ulterior trebuie încasate de la inculpat în beneficiul statului, or, practica judiciară uniformă confirmă acest fapt

5.1. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărâri prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3¹), 78, 79 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, după cum urmează:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - 2 ani închisoare, conform art. 79 Cod penal fără anularea dreptului a de a conduce mijloace de transport;

- în baza art. 266 Cod penal - 3 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Antonov Aton definitiv a-i stabili pedeapsa de 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal să îi fie suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an.

De asemenea, apărătorul solicită să fie respinsă solicitarea procurorului în privința chestiunilor judiciare ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șiloveț Mihail și succesorul părții vătămate Șiloveț Mariana să fie admisă parțial și să dispună încasarea din contul inculpatului în beneficiul acestora prejudiciul moral în mărime de 15 000 lei și cheltuieli judiciare pentru asistență juridică de 3 000 lei.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră contrară prevederilor art. 5 CEDO.

Mai mult, avocatul indică că nu este de acord nici cu soluția instanței de apel în partea acțiunii civile, or, avocatul Baran Victor în numele părții vătămate și succesorului părții vătămate la 26 iunie 2020 au depus o cerere prin care au renunțat la prejudiciul material din motiv că inculpatul l-a achitat integral.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, asupra recursului declarat de către procuror, avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului, a depus referință prin care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, ca

fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Procurorul invocă în cererea de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

În acest sens, autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat a respins solicitarea acuzării de a dispune încasarea de la inculpatul Antonov Anton în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 5 391,60 lei, cheltuieli suportate în urma efectuării expertizelor judiciare.

Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluționarea chestiunii legate de cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct.

2), 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

De asemenea, Colegiul penal ține să remarce că, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care corect a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 5 391,60 lei, cheltuieli suportate în urma efectuării expertizelor judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument,

cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, procurorul a mai invocat drept temei de declarare a recursului și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a dispus suspendarea condiționată parțială a pedepsei penale conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1), 70 alin. (3¹) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina în instanța de apel, se căiește sincer de cele comise, a săvârșit o infracțiune din imprudență și una intenționată, cât și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea, Colegiul penal menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, fiind suspendată condiționat parțial executarea pedepsei penale aplicate lui Antonov Anton, motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului, Colegiul penal remarcă că recurentul își întemeiază recursul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, care stipulează că „potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Cu referire la temeiul invocat de către apărător precum că, cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, temei stipulat în pct. 5) al alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că, avocatul nu susține cu motive clare și întemeiate acest temei.

Astfel, o instanță de recurs ordinar nu este în drept să completeze o cerere de recurs, or, Colegiul penal reamintește că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu referire la temeiul pentru declarare a recursului ordinar indicat de apărător prevăzut de pct. 6) al alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal subliniază că, alegațiile recurentului în această parte ține de dezacordul admiterii acțiunii civile înaintate de către partea vătămată și succesorul părții vătămate, considerând că în această parte instanța nu a pronunțat o decizie motivată.

Mai mult, în susținerea alegației avocatul menționează în cererea de recurs că „*avocatul Baran Victor în numele părții vătămate și succesului părții vătămate la 26 iunie 2020 au depus o cerere prin care au renunțat la prejudiciul material din motiv că inculpatul l-a achitat integral*”.

În acest sens, Colegiul penal respinge ca fiind nefondate alegațiile apărătorului Gorlenco Oleg, or, acțiunea civilă a fost formulată și admisă parțial de către instanță doar privind încasarea prejudiciului moral și cheltuieli de asistență juridică, astfel alegațiile apărătorului nu constituie obiect de examinare.

Totodată, din textul recursului se evidențiază faptul că apărătorul nu este de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

De asemenea, apărătorul în cererea de recurs ordinar susține că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră contrară prevederilor art. 5 CEDO care stipulează că orice persoană are dreptul la libertate și siguranță.

Așadar, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate aceste alegații, or, așa precum este indicat mai sus în prezenta decizie, pedeapsa aplicată de către instanța de apel este una echitabilă și corespunde scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Instanța de recurs ordinar respinge solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată indicând doar dezacordul cu pedeapsa stabilită, or, simplul motiv că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunilor comise.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror și avocatul Gorlenko Oleg prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură

penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Tomița Mihail și avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Antonov Anton XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *20 mai 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan